Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
M. SZPUNAR
представено на 21 януари 2016 година[1]

Дело C-448/14

Davitas GmbH
срещу
Stadt Aschaffenburg

(Преюдициално запитване, отправено от Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Върховен административен съд на провинция Бавария, Германия)

„Закрила на общественото здраве — Пускане на пазара на нови храни — Регламент (ЕО) № 258/97 — Член 1, параграф 2, буква в) — Приложно поле — Понятие за храна и хранителна съставка с нова молекулна структура“

Въведение

1. Настоящото дело дава възможност на Съда да уточни приложното поле на режима относно пускането на нови храни на пазара в Европейския съюз, предвиден в Регламент (ЕО) № 258/97[2].

2. Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Върховен административен съд на провинция Бавария, Германия) е сезиран с жалба в рамките на спора между Davitas GmbH (наричано по-нататък „Davitas“) и германските власти, възникнал, след като последните забраняват предлагането на пазара на продукта „De Tox Forte“ — храна, която се състои от клиноптилолит, минерално вещество с вулканичен произход.

3. Спорът в главното производство засяга въпроса дали подобно вещество, което се среща в природата и не е получено в резултат на човешка намеса, но не е било консумирано от човека, представлява нова храна по смисъла на член 1 от Регламент № 258/97, поради което, преди да бъде пуснато за продажба, трябва да бъде подложено на предвидената в този регламент оценка за безопасност.

1 — Език на оригиналния текст: френски.

2 — Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 1997 година относно нови храни и нови хранителни съставки (ОВ L 43, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 20, стр. 245), последно изменен с Регламент (ЕС) № 596/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. (ОВ L 188, стр. 14).

Правна уредба

Правото на Съюза

4. Член 1 от Регламент (ЕО) № 258/95 има следното съдържание:

„1. Настоящият регламент се отнася до пускането на пазара в рамките на [Съюза] на нови храни или нови хранителни съставки.

2. Настоящият регламент се отнася за пускането на пазара в рамките на [Съюза] на храни и хранителни съставки, които до този момент не са били използвани в значителна степен в рамките на [Съюза] за консумация от човека и които спадат към следните категории:

в) [3] храни и хранителни съставки с нова или нарочно модифицирана първична молекулна структура;

г) храни и хранителни съставки, състоящи се от или изолирани от микроорганизми, гъби или водорасли;

д) храни и хранителни съставки, състоящи се от или изолирани от растения и хранителни съставки, изолирани от животни, с изключение на храни и хранителни съставки, получени чрез традиционни практики на размножаване или отглеждане и които имат история на безопасна употреба като храна;

е) храни и хранителни съставки, за които е бил приложен производствен процес, който [обичайно] не се използва, когато този процес води до значителни промени в състава или структурата на храните или хранителните съставки, които влияят върху хранителната им стойност, метаболизма или количеството на нежелани вещества“.

Германското право

5. Член 39, параграф 2 от Кодекса за храните, стоките за ежедневно потребление и фуражите (Lebensmittel-, Bedarfsgegenstände- und Futtermittelgesetzbuch), в публикуваната му на 3 юни 2013 г. редакция (BGBl. I, стр. 1426), последно изменен със Закон от 7 август 2013 г. (BGBl. I, стр. 3154), предвижда:

„Компетентните органи приемат необходимите актове и мерки за установяване или за разсейване на сериозно подозрение за нарушение или за отстраняване на установени нарушения или за предотвратяване на бъдещи нарушения, както и за защита от опасност за здравето или от измама. Те могат по-конкретно:

[…]

3. да забранят или да ограничат производството, обработката или пускането на пазара на определени стоки,

[…]“.

3 — Категориите, посочени в букви а) и б), а именно храни, съдържащи или състоящи се от генетично модифицирани организми, и храни, произвеждани от, но несъдържащи генетично модифицирани организми, са заличени с Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 година относно генетично модифицираните храни и фуражи (ОВ L 268, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 41, стр. 3).

6. Съгласно член 3, параграф 1 от Правилника за прилагане на разпоредбите на общностното право относно новите храни и хранителните съставки (Verordnung zur Durchführung gemeinschaftsrechtlicher Vorschriften über neuartige Lebensmittel und Lebensmittelzutaten), в публикуваната му на 14 февруари 2000 г. редакция (BGBl. I, стр. 123), последно изменен с Известие от 27 май 2008 г. (BGBl. I, стр. 919):

„При условията на параграф 2, храни и хранителни съставки по смисъла на член 1, параграф 2 от Регламент № 258/97 не могат да бъдат пускани на пазара от отговорните за това лица без разрешение, издадено в съответствие с процедурите по член 3, параграф 2 от Регламент № 258/97“.

Спорът в главното производство

7. От 1 август 2012 г. Davitas предлага на пазара в Германия хранителния продукт „De Tox Forte“, който се състои единствено от клиноптилолит.

8. През януари 2013 г. Stadt Aschaffenburg (град Ашафенбург, Германия) иска от Службата по здравеопазване и гарантиране на безопасността на храните в провинция Бавария (Bayerisches Landesamt für Gesundheit und Lebensmittelsicherheit) да анализира проба от този продукт.

9. Въз основа на изготвената от тази служба експертиза с решение от 6 юни 2013 г. Stadt Aschaffenburg класифицира продукта като „нова храна“ по смисъла на Регламент № 258/97 и забранява на Davitas да го предлага, докато не получи разрешение за пускането му на пазара в съответствие с разпоредбите на посочения регламент.

10. Davitas подава жалба за отмяна срещу това решение пред Bayerisches Verwaltungsgericht Würzburg (Административен съд, Вюрцбург).

11. В тази жалба Davitas не оспорва обстоятелството, че до 15 май 1997 г. — релевантната за прилагането на Регламент № 258/97 дата, клиноптилолитът не е бил използван в значителна степен за консумация от човека в рамките на Съюза, а твърди, че разглежданото вещество не може да се класифицира като „нова храна“, тъй като не спада към никоя от категориите, посочени в член 1, параграф 2, букви в)—е) от Регламент № 258/97.

12. Що се отнася по-специално до предвидената в буква в) от тази разпоредба категория, Davitas уточнява, че клиноптилолитът няма „нова първична молекулна структура“, тъй като молекулната структура на веществото, използвано за производството на „De Tox Forte“, е съществувала в природата доста преди 15 май 1997 г.

13. С решение от 23 април 2014 г. Bayerisches Verwaltungsgericht Würzburg (Административен съд, Вюрцбург) отхвърля жалбата на Davitas, като приема по-специално, че за целите на прилагането на член 1, параграф 2, буква в) от Регламент № 258/97 е достатъчно, че клиноптилолитът не е бил използван като храна преди 15 май 1997 г. Съществуването на това вещество преди посочената дата не било от значение.

14. Davitas обжалва това решение пред Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Върховен административен съд на провинция Бавария), който има съмнения относно тълкуването на член 1, параграф 2, буква в) от Регламент № 258/97.

Преюдициалните въпроси и производството пред Съда

15. В този контекст Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Върховен административен съд на провинция Бавария) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„Представлява ли продаваният от жалбоподателя продукт „De Tox Forte“ храна или хранителна съставка с нова молекулна структура по смисъла на член 1, параграф 2, буква в) от Регламент № 258/97?

Достатъчно за утвърдителен отговор на този въпрос ли е по-специално този продукт, съдържащ съставката „клиноптилолит“ в своята специфична първична молекулна структура, да не е използван като храна преди 15 май 1997 г., или освен това е необходимо в процеса на производство на този продукт да бъде използван метод, който да води до нова или нарочно модифицирана молекулна структура, така че да става въпрос за вещество, което преди това не е съществувало в природата в такава форма?“.

16. Актът за преюдициално запитване от 15 септември 2014 г. е постъпил в секретариата на Съда на 26 септември 2014 г. Писмени становища са представили страните в главното производство, Landesanwaltschaft Bayern (прокуратурата на провинция Бавария), която участва в главното производство в изпълнение на отредената ѝ съгласно германското публично право мисия, гръцкото правителство и Европейската комисия.

17. Посочените страни и заинтересовани лица, с изключение на гръцкото правителство, вземат участие и в проведеното на 29 октомври 2015 г. съдебно заседание.

Анализ

18. С преюдициалните въпроси, които предлагам да бъдат разгледани заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали понятието за храна или за хранителна съставка с нова или нарочно модифицирана първична молекулна структура по смисъла на член 1, параграф 2, буква в) от Регламент № 258/97 включва вещество с минерален произход, което съществува в природата и за което не е бил приложен производствен процес в състояние да измени неговата молекулна структура, след като тази структура не е влизала в състава на храна, консумирана на територията на Съюза преди 15 май 1997 г.

19. В резултат на тези въпроси Съдът ще трябва за първи път да направи тълкуване на разпоредбата на член 1, параграф 2, буква в) от Регламент № 258/97[4].

20. Съгласно постоянната съдебна практика при тълкуването на разпоредба от правото на Съюза трябва да се взема предвид не само нейното съдържание, но и нейният контекст и целите на правната уредба, от която тя е част[5]. Генезисът на разпоредба от правото на Съюза също може да разкрие обстоятелства, които са релевантни за тълкуването ѝ[6].

4 — Съдът вече е имал повод да разгледа други разпоредби на посочения член 1 в рамките на делата, по които са постановени решения HLH Warenvertrieb и Orthica (C-211/03, C-299/03 и C-316/03—C-318/03, EU:C:2005:370) и M-K Europa (C-383/07, EU:C:2009:8).

5 — Вж. по-специално решения Merck (292/82, EU:C:1983:335, т. 12) и Koushkaki (C-84/12, EU:C:2013:862, т. 34).

6 — Вж. решение Inuit Tapiriit Kanatami и др./Парламент и Съвет (C-583/11 P, EU:C:2013:625, т. 50).

21. Бих искал да отбележа, че разпоредбата на член 1, параграф 2 от Регламент № 258/97 заема централно място в структурата на Регламента предвид обстоятелството, че тя определя неговото приложно поле, като уточнява понятието „нова храна и нова хранителна съставка“ [7].

22. От самия текст на тази разпоредба следва, че определението съдържа два кумулативни елемента.

23. На първо място, за нови се считат храните, които не са били използвани в значителна степен за консумация от човека на територията на Съюза до датата на влизане в сила на Регламент № 258/97, а именно 15 май 1997 г. [8].

24. На второ място, съответната храна трябва да спада и към една от четирите категории по член 1, параграф 2, букви в)—е) от този регламент.

25. Категорията, посочена в буква в), чиито редакции на официалните езици на Съюза съвпадат в голяма степен, се отнася до храните „с нова или нарочно модифицирана първична молекулна структура“ [9].

26. Въпросите на запитващата юрисдикция се отнасят по-специално до тълкуването на израза „нова […] първична молекулна структура“.

27. В това отношение жалбоподателят в главното производство посочва, че думата „нова“ се отнася до молекулна структура, която не е съществувала като такава в природата, а е получена в резултат на човешка намеса, и че поради това посочената дума се отнася до вещество, чиито молекули са били създадени или изменени от човека. Той обаче твърди, че „De Tox Forte“ се състои от вулканична скала в естествено състояние, спрямо която е приложен традиционен процес, състоящ се в смилане на скалата, без да има изменение в молекулите.

28. За сметка на това другите страни и заинтересовани лица [10] считат, че за да се приеме за нова първичната молекулна структура, е достатъчно тя да не е била използвана в храна в рамките на Съюза преди 15 май 1997 г.

29. Бих искал да припомня, че съгласно постоянната съдебна практика определянето на значението и на обхвата на термините, за които правото на Съюза не дава никакво определение, следва да се осъществява в съответствие с обичайното им значение в говоримия език, като се държи сметка за контекста, в който те се използват, и за целите, преследвани от правната уредба, от която те са част [11].

30. В това отношение обичайното значение на думата „нова“, използвана в Регламент № 258/97, не позволява да се разсеят съмненията, изложени в рамките на настоящия спор. Това е така, защото, използвано във връзка с молекулната структура, това прилагателно може да се отнася както за новосъздадена молекула, така и за молекула, която отскоро се използва като храна.

7 — Решения HLH Warenvertrieb и Orthica (C-211/03, C-299/03 и C-316/03—C-318/03, EU:C:2005:370, т. 82) и M-K Europa (C-383/07, EU:C:2009:8, т. 15). Ще използвам единствено термина „храна“, тъй като в настоящото дело разграничението между храните и хранителните съставки е без значение.

8 — Решения HLH Warenvertrieb и Orthica (C-211/03, C-299/03 и C-316/03—C-318/03, EU:C:2005:370, т. 87) и M-K Europa (C-383/07, EU:C:2009:8, т. 15).

9 — Вж. по-специално редакцията на немски език („Lebensmittel und Lebensmittelzutaten mit neuer oder gezielt modifizierter primärer Molekularstruktur“), на английски език („foods and food ingredients with a new or intentionally modified primary molecular structure“) или на полски език („żywność i składniki żywności o nowej lub celowo zmodyfikowanej podstawowej strukturze molekularnej“).

10 — Stadt Aschaffenburg, Landesanwaltschaft Bayern, гръцкото правителство и Комисията.

11 — Вж. по-специално решение Hotel Sava Rogaška (C-207/14, EU:C:2015:414, т. 25).

31. Бих искал да отбележа, че тълкуването, според което става въпрос за молекула, която отскоро се използва като храна, може на пръв поглед да се окаже спорно предвид структурата на определението на „нова храна“, което се състои от два елемента.

32. Както изтъкнах, това определение се позовава не само на критерия за липсата на консумация в рамките на Съюза, но и на категориите храни, посочени в член 1, параграф 2, букви в)—е) от Регламент № 258/97. Позоваването на посочените категории цели да придаде изчерпателен характер на това определение в интерес на правната сигурност на икономическите оператори.

33. Ако изразът „нова първична молекулна структура“ се разбираше като отнасящ се до вещество с молекулна структура, която не е била използвана като храна в Съюза преди 15 май 1997 г., в голямата си част този израз би се припокрил с първия елемент от определението, а именно обстоятелството, че сама по себе си храната не е била използвана за консумация в рамките на Съюза преди тази дата.

34. Това припокриване на двата критерия на определението засяга обаче само храните, които не могат да попаднат в посочените в член 1, параграф 2, букви г) и д) от Регламент № 258/97 категории и за които не е приложен нов производствен процес, водещ до съществени изменения по смисъла на буква е) от тази разпоредба. Ето защо по същество става въпрос за храни, съставени от вещества с минерален произход.

35. Това припокриване произтича от обстоятелството, че законодателят на Съюза не е предвидил специфична категория за новите храни, съставени от вещества с минерален произход.

36. Наличието на законодателна празнина в това отношение е изтъкната в рамките на неотдавнашната реформа на Регламент № 258/97. Член 3, параграф 2, буква а), подточка iii) от Регламент (ЕС) № 2015/2283 на Парламента и на Съвета [12] вече предвижда за тази цел отделна категория „храна, съставена, изолирана или произведена от материали с минерален произход“.

37. Що се отнася до Регламент № 258/97, според мен тази празнина може да бъде запълнена, като член 1, параграф 2, буква в) се тълкува в светлината на целите и на общата структура на разглежданата правна уредба.

38. В това отношение следва да се напомни, че Регламент № 258/97 преследва двойна цел, която се състои, от една страна, в това да се гарантира функционирането на вътрешния пазар на нови храни, и от друга страна, да се защити човешкото здраве от рисковете, които тези храни могат да създадат [13].

39. Регламент № 258/97 представлява обща правна уредба, доколкото включва всички нови храни, независимо от тяхното естество, с изключение на някои области, които са уредени от секторното законодателство [14].

12 — Регламент от 25 ноември 2015 година относно новите храни, за изменение на Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 258/97 на Европейския парламент и на Съвета и на Регламент (ЕО) № 1852/2001 на Комисията (ОВ L 327, стр. 1).

13 — Решения Monsanto Agricoltura Italia и др. (C-236/01, EU:C:2003:431, т. 74) и M-K Europa (C-383/07, EU:C:2009:8, т. 22).

14 — Така храните, произхождащи от генетично модифицирани организми, се уреждат от Регламент № 1829/2003. Освен това храните са обект на правна уредба, ако и доколкото се използват като ензими в храните, хранителни добавки, ароматизанти в храните и екстракционни разтворители. Вж. член 2, параграф 1 от Регламент № 258/97. Законодателно предложение в процес на обсъждане ще доведе до създаване на секторни правила относно храните, получени от клонирани животни (COM(2013) 893 от 18 декември 2013 г.).

40. Разглежданата разпоредба има за цел да определи приложното поле на споменатата правна уредба, като посочва характеристиките, позволяващи класифицирането на дадени храни като „нови“.

41. Важно е да се отбележи, че както общото естество, така и целта на тази разпоредба изключват възможността тя да бъде тълкувана ограничително.

42. По-специално, обратно на предложеното от жалбоподателя в главното производство, не може да се приеме, че Регламент № 258/98 има за цел да закриля общественото здраве единствено от веществата, които не съществуват в природата, а са били създадени или модифицирани от човека.

43. По този начин храните, попадащи в рамките на член 1, параграф 2, букви г) и д) от посочения регламент, а именно тези, състоящи се от микроорганизми, гъби, водорасли, растения или животни, се класифицират като „нови“, независимо дали са получени в резултат на човешка намеса, единствено защото не са били консумирани в Съюза преди референтната дата.

44. Според мен същото съображение трябва да се приложи по отношение на храните, спадащи към посочената в буква в) от тази разпоредба категория, които трябва да се квалифицират като „нови“, когато веществото с въпросната молекулна структура не е било включено в състава на храните, консумирани в Съюза към датата на влизане в сила на Регламент № 258/97.

45. В това отношение бих искал да отбележа, че посочената в буква в) категория на новите храни има някои особености в сравнение с другите категории по член 1, параграф 2 от Регламент № 258/97.

46. За разлика от букви г) и д) от тази разпоредба, които класифицират органичните вещества в зависимост от техния произход, и от буква е) от посочената разпоредба, която се отнася до храни, за които е бил приложен нов производствен процес, който води до значителни промени в състава или структурата им, в буква в) от същата тази разпоредба се прави по-общо позоваване на „първичната молекулна структура“ на дадена храна.

47. Освен това, както правилно отбелязват Stadt Aschaffenburg и Комисията, става въпрос за единствената категория в състояние да обхване новите храни, които не са съставени от посочените в букви г) и д) органични вещества и за които не се прилага нов производствен процес по смисъла на буква е).

48. Предвид тези съображения, ако посочената буква в) се тълкува ограничително, значително би бил ограничен обхватът на понятието „нова храна“.

49. По-специално тълкуването на израза „нова молекулна структура“ като отнасящ се изключително до създадените от човека вещества би довело до изключване от приложното поле на Регламент № 258/97 на всички вещества с минерален произход, макар те да не могат да попаднат в рамките на категориите, посочени в член 1, параграф 2, букви г) и д) от този регламент.

50. Тълкуването на определението на нова храна, водещо до изключване от това определение на цяла родова категория храни, би било в противоречие с общия обхват на разглежданата правна уредба, както и на посочената по-горе нейна цел.

51. В допълнение, тълкуването на разглежданата категория като обхващаща веществата, чиято молекулна структура все още не е била използвана като храна, се подкрепя от генезиса на посочената разпоредба.

52. В определението на тази категория, както е формулирано в първоначалното предложение на Комисията, се говори за „продукт, състоящ се от модифицирана хранителна молекула […] или от молекула, която не е доказала възможностите си в областта на храненето“ [15]. В измененото предложение тази категория е преформулирана, така че съдържа храни „с нова или нарочно изменена молекулна структура, които до този момент традиционно не са били използвани като храни или хранителни съставки“ [16]. Обстоятелството, че последната част от израза не е запазена в общата позиция на Съвета, като за това не е посочен специален мотив, не може да се тълкува като индикатор за желанието на законодателя да ограничи обхвата на разглежданата категория [17].

53. Впрочем, както следва от писменото становище на германските власти и от писмения отговор на Комисията на поставения от Съда въпрос, тълкуването в смисъл, че посочената в член 1, параграф 2, буква в) от Регламент № 258/97 категория включва веществата с молекулна структура, която все още не се среща в храната, е довело до възникването на постоянна практика в рамките на прилагането на този регламент.

54. В съответствие с тази практика клиноптилолитът е бил класифициран като „нова храна“ при предишните опити за пускането му на пазара в Съюза. Въз основа на предоставените от три държави членки искания и данни клиноптилолитът е включен като нова храна в примерния и незадължителен списък, публикуван от Комисията и озаглавен „Novel food catalogue“ [18].

55. Освен това законодателят се е ръководил от същите съображения при уточняването на определението на нова храна в Регламент № 2015/2283, с който се отменя Регламент № 258/97. По-специално в член 3, параграф 2, буква а), подточка i) от този регламент се посочват храните „с нова или преднамерено модифицирана молекулярна структура, когато тази молекулярна структура не е била използвана като храна или в храна в рамките на Съюза преди 15 май 1997 г.“.

56. В това отношение бих искал да отбележа, че видно както от съображение 8 [19] от Регламент № 2015/2283, така и от обстоятелството, че в член 3 от него се посочва същата референтна дата като споменатата в Регламент № 258/97, а именно 15 май 1997 г., законодателят не е имал намерение да разшири приложното поле на новия регламент в сравнение с това на Регламент № 258/97.

57. Поради всички тези причини считам, че посочването на храните „с нова първична молекулна структура“ в член 1, параграф 2, буква в) от Регламент № 258/97 трябва да се разбира като насочено към веществата с молекулна структура, която към датата на влизане в сила на този регламент не е била използвана за храна в рамките на Съюза.

15 — Вж. приложение I към предложението за Регламент (ЕИО) на Съвета относно новите храни и новите хранителни съставки (COM(1992) 295 окончателен от 7 юли 1992 г., ОВ C 190, стр. 3), в което се изброяват категориите продукти, попадащи в приложното поле на настоящия регламент.

16 — Вж. член 1, параграф 2, буква в) от измененото предложение за Регламент (ЕО) на Европейския парламент и на Съвета относно новите храни и новите хранителни съставки (COM(1993) 631 окончателен от 1 декември 1993 г., ОВ C 16, 1994 г., стр. 10).

17 — Вж. член 1, параграф 2, буква в) от измененото предложение за регламент, посочено в Обща позиция (ЕО) № 25/95 на Съвета от 23 октомври 1995 година с оглед на приемането на Регламент на Европейския парламент и на Съвета относно новите храни и новите хранителни съставки (ОВ C 320, стр. 1).

18 — Както посочва Комисията, въпросният списък представя резултатите от дискусиите в работната група, състояща се от експерти от компетентните национални органи, по въпроса дали дадена храна трябва да бъде квалифицирана като „нова“ (http://ec.europa.eu/food/safety/novel_food/catalogue/index_en.htm).

19 — Съгласно съображение 8 от този регламент по принцип неговото приложно поле би трябвало да остане идентично с това на Регламент № 258/97.

58. Бих искал да напомня, че различното тълкуване би довело до изключване на цяла категория храни, а именно новите храни, съставени от вещества с минерален произход, от приложното поле на Регламент № 258/97, което би поставило под въпрос общия характер на правната уредба и би могло да засегне нейната цел, насочена към гарантиране на високо ниво на закрила на човешкото здраве. Предвид тази цел би било недопустимо веществата с минерален произход, които никога не са били използвани за храна в рамките на Съюза, за разлика от органичните вещества, да не бъдат подлагани на никаква оценка за безопасност преди тяхното пускане на пазара на Съюза.

Заключение

59. С оглед на изложените съображения предлагам на Съда да отговори на поставените от Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Върховен административен съд на провинция Бавария) преюдициални въпроси по следния начин:

„Понятието за храна или за хранителна съставка с нова първична молекулна структура, посочено в член 1, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕО) № 258/97 на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 1997 година относно нови храни и нови хранителни съставки, последно изменен с Регламент (ЕО) № 596/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 година, включва вещество с минерален произход, което съществува в природата и за което не е бил приложен производствен процес в състояние да измени неговата молекулна структура, след като тази структура не е влизала в състава на храна, консумирана на територията на Съюза преди 15 май 1997 г.“.